

[Fanger.]

lande har undtaget dem fra liberaliseringen.

I det kommende udvalg ønsker vi gerne nogle oplysninger om administrationen af loven, idet vi håber, at man fortsat kan reducere antallet af dem, der er beskæftiget med at føre loven ud i livet.

Det konservative folkeparti og vel også socialdemokratiet har tidligere været anset for protektionistiske partier, der kun drømte om told og importrestriktioner for at beskytte dansk erhvervsliv. Det er vi ikke. Og hvad angår påstanden om, at 40 pct. af dansk industri ville komme i vanskeligheder, hvis vi liberaliserede importen, sådan som det stod i chokrapporten, betragter vel alle den i dag som en god spøg. Det er det måske også, men kun under én bestemt betingelse, nemlig at vi driver en økonomisk politik, der ikke sætter vor konkurrenceevne over styr ved at give befolkningen indkomstforøgelse, som der ikke er økonomisk basis for, med andre ord at vi sætter tæring efter næring og ikke forsøger at leve over evne. I denne henseende tror jeg, at vi har overskredet grænsen, og at vi snart må se at komme tilbage over stregen.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne tilsige en velvillig og hurtig behandling af lovforslaget.

Baunsgaard: Da vi for et år siden drøftede valutaloven i det høje ting, enedes vi om, at den skulle tages op til revision netop i år, og var, skal jeg sige enige om, at hvis det var muligt, burde der foreligge et egentligt revideret forslag, og det er altså det, vi står over for at skulle behandle nu.

Jeg er tilfreds med, at man får en egentlig nyrevideret lov lagt frem til behandling. Man kan vel have sine tvivl om, hvorvidt de betænkeligheder er overvundet, der sidste år blev ført frem om, hvorvidt tidspunktet i år netop var det rette, eller om man ikke af tidsmæssige grunde skulle have ventet lidt længere. Men der er vel ikke noget, der afgørende bekræfter, at vi ikke skulle være i stand til at tage stilling på nuværende tidspunkt.

Det er under alle omstændigheder rigtigt, at vilkårene for den internationale samhandel har udviklet sig på en sådan måde, at der er behov for, at den danske valutalo-

— eller, som man måske rettere kunne kalde det: lov om bestemmelser vedrørende Danmarks udenrigshandel — må underkastes en revision. Vilklårene er jo i forhold til nogle af de principper, der lå til grund for den gamle lov, ændret aldeles totalt. Den kolossalt store økonomiske udvikling, verden og ikke mindst den vestlige verden har gennemlevet i de seneste år, er — derom føler jeg mig overbevist — først og fremmest et resultat af den frigørelse af handelen med industrivarer, der har fundet sted landene imellem.

Den frigørelse af industrisamhandelen har jo i alle de lande, der er gået ind i denne frigørelsesproces, været årsagen til en betydelig effektivitetsforbedring af industri-virksomhederne. Der er næppe heller tvivl om, at vi herhjemme må regne med som den væsentligste årsag til vor store industrielle fremgang, at vi har fået det åbne marked, som dansk industri tidligere ikke havde. Så kan man i fællesskab glæde sig over — og det er der al mulig grund til på baggrund af landbrugets stilling — at dansk industri har været i stand til at gøre det så godt, som tilfældet er. Det er imidlertid klart, at denne frigørelse af industrisamhandelen sideløbende med en bibeholdelse af restriktionerne for samhandelen med landbrugsvarer — omend de formelt skal bibeholdes på et andet grundlag end hidtil, så dog en faktisk bibeholdelse — nødvendiggør, at også vor lovgivning må tilpasses de internationale vilkår, de internationale forpligtelser, som Danmark er indgået på.

Sidst principperne for loven blev ændret, var jo i 1957, men netop siden 1957 er der sket den meget store udvikling. Derfor er det naturligt nu at drøfte en radikal ændring, om man vil sige det sådan, af det grundlag, hvorpå lovgivningen må bygge. Man kan også, som den højttærede handelsminister har gjort det, nøjes med at sige, at vi må tilpasse lovgivningen, så den er i overensstemmelse med de faktisk eksisterende forhold. Hvilket af udtrykkene man nu anvender, er der grund til at understrege, at der er tale om ændringer af principper, og ændringer af principper i en lov gør det jo i virkeligheden nødvendigt, at man tager sig den fornødne tid til at få drøftet tingene meget grundigt igennem. Når ministeren nu